

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การที่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยพายัพบางส่วนมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเหล่านั้นพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทั้งตัวนักศึกษาเอง และมหาวิทยาลัยพายัพ เพื่อเป็นการลดการสูญเสียเหล่านี้ จึงจำเป็นต้องหาสาเหตุของการที่ทำให้นักศึกษาเหล่านี้มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ เพื่อจะได้นำประโยชน์จากการศึกษา มาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2/2543

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าเมื่อแบ่งนักศึกษาตามร้อยละการเข้าชั้นเรียนแล้วพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงซึ่งเข้าชั้นเรียนเกินกว่าร้อยละ 80 มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 73.2 ส่วนนักศึกษาที่มีการเข้าชั้นเรียนในระดับกลางซึ่งเข้าชั้นเรียนระหว่างร้อยละ 60 – 80 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.9 และมีนักศึกษาสส่วนน้อยคิดเป็นร้อยละ 4.9 ที่เข้าชั้นเรียนในระดับต่ำ ซึ่งเข้าชั้นเรียนต่ำกว่าร้อยละ 60 เมื่อมีการแบ่งนักศึกษาตามความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาแล้วพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.5 มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับกลางคือได้เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ถึง 2.75 ส่วนนักศึกษาที่เหลือมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงได้เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.75 และในระดับต่ำได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.5 และ 18.0 ตามลำดับเมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับความสัมพันธ์ของร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาแล้วนักศึกษาเพศหญิงมีแนวโน้มที่มีการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงมากกว่านักศึกษาเพศชาย ส่วนนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 18 ถึง 21 ปี มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงมากกว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่า นักศึกษาที่อาศัยอยู่บ้านญาติพี่น้องมีการเข้าชั้นเรียนระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดแต่นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดากลับมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุด เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของบิดามารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาทำงานรัฐวิสาหกิจมีการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุด และเป็นที่น่าสนใจว่านักศึกษาที่เทียวกกลางคิณน้อยกว่าเดือนละครั้งมีการเข้าชั้นเรียนระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดและนักศึกษากลุ่มที่ไม่

ไปที่เยวกลางคืนเลยมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนที่มากที่สุด นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิคมีการเข้าเรียนในระดับสูงในสัดส่วน ที่มากที่สุด ส่วน คณะที่นักศึกษาสังกัดและมีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดคือคณะ เศรษฐศาสตร์แต่ถ้าพิจารณาขอยกเลิกลงไปในระดับภาควิชาปรากฏว่านักศึกษาที่สังกัดภาควิชาสถิติ ประยุกต์และวิทยาการคอมพิวเตอร์มีการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดและเป็น ที่น่าสังเกตว่านักศึกษาภาควิชาสถิติประยุกต์มีความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาใน ระดับสูงเป็นสัดส่วน มากที่สุดด้วย สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 และมี การอ่านและทบทวน ตำราเรียนมากกว่าสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมงมีร้อยละการเข้าชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาใน ระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดทั้งคู่ สำหรับนักศึกษาที่มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าเรียน อย่างสม่ำเสมอ ค่าของร้อยละการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงมีสัดส่วนมากที่สุดแต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาที่มีการอ่านตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอและบ่อยๆมีความสัมฤทธิ์ ผลทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนที่มากที่สุดใกล้เคียงกัน นอกจากนี้พบว่านักศึกษาที่มีการทบทวน ตำราเรียนก่อนสอบอย่างสม่ำเสมอและบ่อยครั้งมีค่าของร้อยละการเข้าชั้นเรียนในระดับสูงใน สัดส่วนใกล้เคียงกัน ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีการทบทวนตำราเรียนก่อนสอบอย่างสม่ำเสมอและเป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาที่มีความถี่ใน การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับสูงในสัดส่วนที่มากที่สุด

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการ ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำไม่มีโอกาสที่เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาในระดับสูงเลย แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง มีโอกาสที่เกิดผล สัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำในสัดส่วนน้อยมากประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาถึงการวิเคราะห์แบบจำลองร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทาง การศึกษา พบว่าการศึกษารุ่นนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีส่วนเกื้อหนุนต่อกันของ พฤติกรรมของ นักศึกษา การสอนและแรงจูงใจของอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเข้าชั้นเรียน และความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผล ทางการศึกษาคือ เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าการลงทะเบียนเรียน สำหรับปัจจัยที่สำคัญและมีผลต่อ ร้อยละการเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยตัวแปรหุ่นแสดงความสำเร็จในการเข้าชั้นเรียน แรงจูงใจของผู้สอน ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาการตลาด และตัวแปรหุ่นแสดงการเข้าเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการคิดเกรด ตัวแปรหุ่นแสดงการเคยลงทะเบียนเรียนมาก่อน ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาประวัติศาสตร์ ขณะเดียว กันการศึกษาในครั้งนี้ยังชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา คือตัวแปรหุ่นแสดงการเคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน ร้อยละการเข้าชั้นเรียนโดยการประมาณ

ตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาบัญชี ตัวแปรหุ่นแสดงสถานภาพชั้นปีที่ 3 จำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการอ่าน และทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์ และตัวแปรหุ่นแสดงภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

จากการศึกษาพบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนหน้าการลงทะเบียนเรียน มีความสัมพันธ์ในทางลบกับร้อยละการเข้าชั้นเรียน แต่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา โดยแรงจูงใจของผู้สอนมีผลต่อการเข้าชั้นเรียนมากที่สุด ซึ่งการเข้าชั้นเรียนมีผลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาซึ่งแสดงให้เห็นว่า ถ้านักศึกษาเข้าชั้นเรียนน้อยหรือร้อยละการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำแล้ว ย่อมทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาลดลง ฉะนั้นผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรแนะนำจูงใจให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าชั้นเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น นอกจากนี้ตัวแปรหุ่นแสดงการเข้าชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการคิดเกรดมีผลในการจูงใจให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนเพิ่มขึ้น อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาเพิ่มขึ้น สำหรับตัวแปรหุ่นแสดงความถี่ในการเข้าชั้นเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ร้อยละการเข้าชั้นเรียนเพิ่มขึ้น และส่งผลให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า ตัวแปรบางตัวมีผลทำให้ร้อยละการเข้าชั้นเรียนมีค่าลดลง เช่น ถ้านักศึกษาสังกัดภาควิชาการตลาด และภาควิชาประวัติศาสตร์แล้วร้อยละการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษามีค่าลดลง ส่วนปัจจัยสุดท้ายที่มีผลทำให้ร้อยละการเข้าชั้นเรียนลดลงก็คือตัวแปรหุ่นแสดงการเคยลงทะเบียนเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อน

สำหรับการศึกษาถึงแบบจำลองของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีร้อยละการเข้าชั้นเรียน โดยการประมาณและจำนวนชั่วโมงที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นแล้ว ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามีค่าเพิ่มขึ้นด้วย ส่วนนักศึกษาที่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อนปรากฏว่าความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามีค่าสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยได้รับเกียรติบัตรเรียนดีมาก่อน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาสูงขึ้นและท้ายที่สุดเป็นที่น่าสังเกตว่าถ้านักศึกษาสังกัดภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาหรือภาควิชาบัญชีแล้วค่าของความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาจะสูงขึ้นเช่นกันจากผลของการศึกษาในครั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเช่นรายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา รายได้จากทุนการศึกษา หรือรายได้จากการกู้ยืมรัฐบาล ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ดังที่ทราบแล้วว่าความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาจะมีมากน้อยเพียงใด ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ คือร้อยละการเข้าชั้นเรียนโดยการประมาณ ซึ่งร้อยละการเข้าชั้นเรียนนี้ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของผู้สอนเป็นสำคัญ ฉะนั้น อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนอาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ควรมีวิธีการหรือกลยุทธ์ในการที่กระตุ้นนักศึกษาให้เข้าชั้นเรียนมากขึ้น เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจะได้สูงขึ้น ดังที่ต้องการ โดยวิธีการดังกล่าวมีดังนี้

ประการแรก ต้องชี้ให้นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการเข้าชั้นเรียน ก่อนการสอนในชั่วโมงแรกผู้สอนควรกล่าวถึงความสำคัญของการเข้าชั้นเรียนว่ามีความสำคัญและมีผลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาอย่างไร ตลอดจนบอกเน้นถึงข้อดีของการสำเร็จการศึกษาด้วยเกรดที่ดี เช่น มีโอกาสในการหางานที่ดีๆ ได้ซึ่งมีส่วนทำให้มีความมั่นคงในอาชีพ และเมื่อสมัครเรียนต่อระดับปริญญาโทจะมีโอกาสได้รับคัดเลือกมากกว่าผู้ที่ได้เกรดต่ำเป็นต้น

ประการที่สอง การเพิ่มแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนอาจารย์ผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี มีความรู้ในวิชาที่สอน สามารถอธิบายและยกตัวอย่างเพื่อประกอบเนื้อหาที่เรียนได้ นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ความช่วยเหลือตลอดจนมีใจเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา พร้อม ๆ กับมีการซักถาม และอธิบายโดยยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริง และสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนานและน่าสนใจได้ด้วยขณะเดียวกันควรมีการนำอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ และมีชื่อเสียงมาสอนวิชาพื้นฐาน และกลุ่มวิชาแกนบ้าง เพื่อเพิ่มความน่าสนใจของวิชาพื้นฐานและกลุ่มวิชาแกน อันจะเป็นเหตุจูงใจให้นักศึกษามีความสนใจเข้าชั้นเรียนและมีความรู้เกี่ยวกับวิชาพื้นฐานมากยิ่งขึ้น

ประการที่สาม ควรมีการสอบย่อยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาขาดเรียนน้อยลงแต่อยากเข้าชั้นเรียนมากขึ้นตลอดจนมีการเข้าชั้นเรียนสายน้อยลงโดยผู้สอนอาจมีการสอบย่อยไม่ยากนัก ตอนต้นชั่วโมงก่อนจะทำการสอน บ่อยๆ หรือทุกคาบถ้าเป็นไปได้ แต่ก็ควรต้องมีการแบ่งคะแนนที่ชัดเจนว่าคะแนนรวมที่จะเก็บในชั้นเรียนมีทั้งหมดเท่ากับร้อยละเท่าใดของคะแนนรวม

ประการที่สี่ ควรมีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เข้าเรียน ได้ฝึกคิดและแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนตอบคำถามระหว่างที่สอน ถ้านักศึกษาคนใดตอบได้ หรือ แสดงความคิดเห็นและมีแนวคิดที่ดีและน่าสนใจ ก็ควรมีคะแนนให้ในส่วนของการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอันจะเป็นแรงกระตุ้นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาต้องคิดเพื่อตอบในชั้นเรียนและต้องการเข้าชั้นเรียนมากขึ้น เพราะนอกจากจะสนุกสนานกับการเรียนแล้ว มีโอกาสได้คะแนนเพิ่มอีกด้วย

ประการที่ห้า ผู้สอนควรมีการประยุกต์ในการสอน นอกจากผู้สอนจะสอนในตำราเรียน แล้วผู้สอนควรจะมีประยุกต์โดยนำเรื่องราวต่าง ๆ จากหนังสืออ่านประกอบ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน มาเป็นตัวอย่างประกอบการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น และการปฏิบัติเช่นนี้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต้องเข้าชั้นเรียนมากขึ้นเพราะอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงแต่สอนในตำราเรียนเท่านั้นแต่ได้นำความรู้ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาสอนประกอบด้วย ซึ่งถ้านักศึกษาไม่เข้าชั้นเรียน ก็ไม่สามารถที่จะประยุกต์หรือเข้าใจเนื้อหาต่างๆ ได้อย่างแท้จริงตลอดจนทำให้ขาดการรับทราบข่าวสารต่างๆ จากอาจารย์ผู้สอน เมื่อมีการออกสอบในส่วนนั้น ๆ จะเป็นสาเหตุทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาที่ไม่เข้าชั้นเรียนลดลง

ประการที่หก ผู้สอนควรมีการดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างใกล้ชิด อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีการเอาใจใส่ดูแล และสอบถามนักศึกษาที่เคยลงทะเบียนเรียนในบางวิชาที่มากกว่าหนึ่งครั้ง โดยพยายามพูดและแนะนำให้นักศึกษาเหล่านั้นได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าชั้นเรียนเพราะจะมีส่วนช่วยทำให้นักศึกษาเหล่านั้น มีความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนในวิชานั้นๆ สูงขึ้น และชี้ให้เห็นผลเสียของการขาดเรียน เพื่อนักศึกษาจะได้เข้าชั้นเรียนมากขึ้นอันเป็นการช่วยให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาจะได้สูงขึ้น

ประการสุดท้าย ผู้สอนควรมีเทคนิคในการให้กำลังใจแก่นักศึกษา อาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ควรให้กำลังใจและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาผู้ที่ใช้เวลาอ่านและทบทวนตำราเรียนต่อสัปดาห์น้อยหรือไม่อ่านเลยว่าจะทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเขาเหล่านั้นลดลง เพราะการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ที่ดีนั้น นักศึกษาต้องมีเวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวโดยการอ่านทำความเข้าใจ และทบทวนตำราเรียนก่อนและหลังเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยนักศึกษาต้องใช้เวลาให้มากพอสำหรับการเตรียมตัวทั้งช่วงเรียนและสอบ

แต่อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่กล่าวไปแล้วข้างต้นควรจะต้องมีความ ยืดหยุ่นในการปฏิบัติตามความเหมาะสมในแต่ละคณะ ภาควิชา และธรรมชาติของวิชาต่าง ๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ถ้านักศึกษาเข้าชั้นเรียนต่ำกว่าร้อยละ 80 จะหมดสิทธิ์สอบ แต่ควรต้องพิจารณาด้วยว่าวิชานั้นเป็นวิชาที่ต้องมีการทำการทดลองหรือมีแต่เฉพาะทฤษฎีอย่างเดียวถ้าต้องมีภาคปฏิบัติด้วย ก็เหมาะสมที่นักศึกษาต้องหมดสิทธิ์สอบ ถ้าขาดเรียนเกินร้อยละ 80 แต่ถ้าเป็นวิชาที่ไม่มีภาคปฏิบัติก็น่าจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาเหล่านั้นมีสิทธิ์เข้าสอบได้ แทนที่จะตัดสิทธิ์ในการสอบ เพราะขบวนการเรียนรู้ ใ้ว่าจะต้องเกิดแต่เฉพาะจากในห้องเรียนเท่านั้น การให้โอกาสแก่นักศึกษาในการเข้าสอบเพื่อจะได้พิสูจน์ตัวเองจึงเป็นสิ่งที่ควรทำมากกว่าการตัดสิทธิ์ในการสอบของนักศึกษานอกจากนี้อาจารย์ก็ควรให้เกียรติโดยการเคารพในสิทธิและความคิดของนักศึกษาด้วยการ

รับฟัง ชี้แจงเมื่อนักศึกษาเข้าใจผิด และพร้อมจะแก้ไขเมื่อสิ่งที่นักศึกษาท้วงติงมีเหตุผลและเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้มุ่งพิจารณาเฉพาะปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อร้อยละการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ในภาพรวมทั้งมหาวิทยาลัย ยังมิได้ศึกษาถึงรายละเอียดเจาะลึกเฉพาะ แต่ละคณะ แต่ละภาควิชา หรือรายวิชา ฉะนั้นแนวทางการศึกษาครั้งต่อไป ควรที่จะศึกษาแบบเจาะลึกละเอียดลงไปเป็นคณะภาควิชาหรืออาจเป็นรายวิชา รวมถึงการกำหนดตัวแปรเพิ่มเข้ามาในแบบจำลอง เช่น ความยากง่ายของข้อสอบเมื่อเทียบกับวิชาและการสอนของผู้สอน ช่วงเวลาและวันที่สอบ ถ้ามีวิชาสอบติดกันเป็นวิชาที่ยากทั้งหมด ก็จะมีผลทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาต่ำลงและน่าจะมีการนำแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์นี้ไปทดสอบกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อตรวจสอบดูว่าปัจจัยต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในมหาวิทยาลัยเอกชนนั้นจะมีนัยสำคัญทางสถิติในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือไม่ นอกจากนี้แนวทางการศึกษาในอนาคตควรมีการศึกษาถึงต้นทุนเสียโอกาสในการเกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจเมื่อนักศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จในการศึกษา(พ้นสภาพ) เกิดขึ้น ว่ามีการสูญเสียมากมายเพียงใด เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ในการที่จะทำอย่างไร จึงทำให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนด้วยร้อยละที่สูงขึ้นอันจะเป็นเหตุทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาสูงขึ้นเพื่อลดการสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทั้งของนักศึกษาและมหาวิทยาลัยในอนาคต